

2010Z01462

Vragen van de leden **Spekman** (PvdA) en **Van Velzen** (SP) aan de staatssecretaris van Justitie over *de overplaatsing van vreemdelingen uit de noodopvang naar reguliere opvang*. (Ingezonden 26 januari 2010)

1
Kent u het bericht «HAVO scholieren: Eldar moet blijven»?¹

2
Is het waar dat het betreffende Bosnische gezin, waartoe Eldar behoort, op maandag 25 januari 2010 uit de noodopvang van Maastricht wordt/is gezet en wordt/is overgeplaatst naar een asielzoekerscentrum in Musselkanaal, 300 kilometer verder weg?

3
In welk kader is tot deze overplaatsing overgegaan?

4
Is het waar dat het gezin al vanaf 2002 in de regio Maastricht verblijft?

5
Is het waar dat het gezin al drie en een half jaar geleden een aanvraag voor een verblijfsvergunning vanwege schrijnende omstandigheden heeft gedaan, en dat er op het moment van het stellen van deze schriftelijke vragen nog steeds geen beslissing is genomen op het bezwaarschrift tegen de afwijzing van die aanvraag? Wat zijn de normale

beslistermijnen en wat is de normale termijn voor het beslissen op een bezwaarschrift?

6
Is het waar dat de moeder uit het gezin kampt met ernstige medische, psychische problematiek, waarbij onder meer psychoseachtige klachten, extreme somberheid en suïcidegevaar een rol spelen? Is het waar dat deze problematiek bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) bekend is, en dat er al meerdere adviezen van het Bureau Medische Advisering (BMA) zijn opgesteld? Is het waar dat de vrouw juist een psychische behandeling heeft ondergaan die redelijk aanslaat en waarbij de vertrouwenspositie van de behandelaar een zeer belangrijke rol speelt?

7
Is het waar dat Eldar, de zoon uit het gezin, al jaren op school zit in de regio van Maastricht, en inmiddels midden in een schooljaar in 3 HAVO zit?

8
Wat zijn uw beweegredenen om dit gezin helemaal naar een asielzoekerscentrum in Musselkanaal te sturen, en niet naar één van de dichterbij gelegen asielzoekerscentra in bijvoorbeeld Heerlen, Echt, of Sweikhuizen? Is eveneens serieus overwogen om het gezin naar één van deze Limburgse asielzoekerscentra te sturen, zodat de

vrouw haar behandeling kan voortzetten en de zoon op zijn school kan blijven? Was er capaciteit in één van die centra om dit ene gezin op te vangen? Kon het niet anders dan dit gezin naar Musselkanaal te plaatsen?

9
Deelt u de mening dat het onwenselijk is om dit gezin, vanwege de belangen van de vrouw en de zoon, uit hun vertrouwde omgeving te halen? Deelt u de mening dat het onderbreken van de psychische behandeling van de vrouw zeer nadelig kan zijn voor haar herstel? Deelt u de mening dat het overplaatsen van dit gezin naar een asielzoekerscentrum 300 kilometer verder weg onnodig is?

10
Is het waar dat de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) en de gemeente Maastricht tijdens een gesprek op maandag 18 januari 2010 door de behandelaar van de vrouw en een medewerker van de Stichting Noodfonds Vluchtelingen Zuid-Limburg zijn gewezen op de zware problematiek van de vrouw? Is deze informatie vervolgens nog beoordeeld door één van de diensten? Waarom is hier geen vervolg aan gegeven?

11
Deelt u de mening dat het Bosnische gezin voor het blok gezet wordt, en gedwongen wordt in te stemmen met overplaatsing naar Musselkanaal,

omdat maar eenmalig een aanbod tot overplaatsing wordt gedaan en zij bij weigering hun recht op opvang verliezen?

12

Op basis van welke criteria wordt door de verantwoordelijke diensten zoals het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) en de DT&V bepaald naar welk asielzoekerscentrum een vreemdelingengezin wordt overgeplaatst vanuit de noodopvang?

13

Waarom hebben de uitvoerende diensten bij genoemde overplaatsingen bij voorkeur gekozen voor een asielzoekerscentrum juist ver weg van de omgeving van de betrokken families? Deelt u de mening dat deze keuze voor uw betrokken diensten wellicht handig is, maar uit menselijk oogpunt absoluut niet te verdedigen valt? Bent u zich ervan bewust dat deze uitvoeringspraktijk betekent dat onnodig extra psychisch en sociaal leed wordt toegevoegd aan gezinnen en kinderen?

14

Bent u bereid deze uitvoeringspraktijk bij overplaatsingen onmiddellijk te wijzigen? Bent u bereid vaker, en zeker in bijzondere situaties zoals onderhavige zaak, uit te gaan van de belangen van de vreemdelingen?

15

Bent u bereid de Bosnische familie een nieuw aanbod tot overplaatsing te doen en hen over te plaatsen naar een reguliere opvanglocatie in de omgeving van Maastricht?

¹ De Limburger, 22 januari 2010.